

Underbilag.

LANDSFORENINGEN AF VANFØRE
SOCIALPOLITISK UDVALG

Den 7. marts 1973.

Landsforeningen af Vanføres Socialpolitiske udvalg skal — idet vi i øvrigt tilslutter os de af De Samvirkende Invalideorganisationer tidligere til socialministeren fremsendte udtalelser — specielt henlede Folketingets socialudvalgs opmærksomhed på bestemmelserne vedr. visitation til særlige plejehjem for yngre fysisk handicappede, som efter vor opfattelse ikke kan tilsikre den bedst mulige udnyttelse af de særligt udrustede og som følge deraf ofte kostbare specialinstitutioner.

Således som § 113 i Forslag til lov om social bistand er affattet, vil der efter vor opfattelse fortsat herske en for stor vilkårlighed med hensyn til optagelse i særligt plejehjem. Når socialstyrelsens funktion i disse tilfælde indskrænkes til evt. godkendelse af indstillinger fra det sociale udvalg i pågældende opholdskommune, kan man ikke tilgodese ønskerne om en optimal udnyttelse af de forholdsvis få og kostbare plejehjemspladser, som i særlig grad er indrettet med hensyn til yngre fysisk handicappedes behov.

Når den instans, som har visitationsmyndigheden, på den anden side ikke skal træffe afgørelse i samtlige relevante sager, kan man næppe heller tilgodese det synspunkt, at de omhandlede pladser på særlige hjem bliver stillet til rådighed for de, som har størst behov herfor.

Vi skal derfor anmode udvalget om, at overveje muligheden for at oprette en centraliseret visitation på dette område. Jfr. Socialreformkommissionens 2. betænkning (side 123, punkt 120 ff), hvoraf fremgår, at der især for personer i alderen fra ca. 20 til 55 år forekommer behov for optagelse i særlige hjem, og at det beskudne behov for sådanne plejepladser og de betydelige krav til disse hjemms formåen taler for en generel planlægning på landsbasis, samt at kommissionen anbefaler en *særlig visitation* på amtsplan.

I bilag nr. 1, side 3 er angivet det samlede antal invalidepensionister med ophold på

pleje- og alderdomshjem i 1969 og 1970. Forudsat en udskiftning i klientellet på 10 pct. om året (skøn) vil det samlede antal sager i ovennævnte aldersgruppe udgøre ca. 100 om året — svarende til gennemsnitligt 1 sag om året i hver tredje kommune eller ca. 7 sager pr. amtskommune.

På baggrund af den særdeles ringe sagsmængde (pladser på særlige hjem kan for nærværende opgøres til ca. 200) og da disse sager forudsætter en særlig sagkyndig behandling, som næppe kan tænkes oparbejdet på kommune- eller amtsplanet, men ikke mindst af hensyn til en effektiv styring og planlægning (herunder hensyntagen til alternative muligheder), skal vi derfor henlede opmærksomheden på, at man kun gennem en placering af visitationen i den centrale sociale myndighed vil kunne tilgodese følgende synspunkter:

- 1) at de anvendte ressourcer (i øvrigt ofte hidrørende fra privat initiativ) bliver udnyttet bedst muligt.
- 2) at en central planlægning og styring bl. a. vil kunne modvirke tendenser til at overudbygge området, som allerede kan konstateres flere steder i landet (dog til en vis grad også som konsekvens af at udnyttelsen af den konkrete institution påvirkes af tilhørsforhold til en bestemt kommune).
- 3) at man får en maksimal nytte af den revaliderende værdi, som de særlige plejehjem har med hensyn til evt. senere udflytning fra institution til egen bolig.
- 4) at den handicappedes naturlige krav på en sagkyndig vejledning ved valg af plejehjem bliver tilgodeset.
- 5) at der centralt oparbejdes et indblik i samtlige foreliggende plejehjem hos yngre handicappede.

Det er naturligvis herved forudsat, at refusionsbestemmelser og tilfældige kommunetilhørsforhold ikke hindrer socialstyrelsens funktion.

Såfremt udvalget ikke kan tiltræde de anførte synspunkter vedr. en central visi-